

Dosarul nr. 2ra-854/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

9 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Lidia Curoșu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Lidiei Curoșu împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de ipotecă, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni împotriva Lidiei Curoșu cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă și încasarea cheltuielilor de judecată,

la cererea de chemare în judecată a intervenientului principal Miroslava Burghilea împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu privire la restituirea sumei

și la cererea de chemare în judecată a intervenientului principal Silvia Vlas împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu privire la restituirea sumei

împotriva deciziei din 12 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Lidia Curoșu și cererea de alăturare la apel depusă de Silvia Vlas (Iftodi) și menținută hotărârea din 3 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 27 aprilie 2015, Lidia Curoșu a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de ipotecă, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în luna iunie 2007, Vladimir Menin, în colaborare cu Ștefan Dănuță (directorul filialei nr. 2 Chișinău a BC „Moldova-Agroindbank” SA) a primit un credit în sumă de 25 000 de dolari SUA, instituind,

fără acordul ei, gajul asupra apartamentului nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX, pe care dânsa îl deține cu drept de proprietate.

A comunicat că aproximativ la începutul lunii iunie 2007, Vladimir Menin i-a propus să pună în gaj apartamentul ei pentru a lua un credit de la BC „Moldova-Agroindbank” SA în sumă de 25 000 de dolari SUA pentru procurarea automobilului de model „Subaru Tribeca B9”, cu condiția că ulterior va gaja bunul mobil obținut și va elibera apartamentul ei de sub gajul constituit în beneficiul băncii.

La fel, Vladimir Menin i-a confirmat că directorul filialei băncii este prietenul lui și pentru afacerea dată o va mulțumi, astfel, fiind la acel moment pensionară și având o stare materială nu prea bună, a zis că o interesează acest lucru, dar vrea să vadă contractele și garanția că nu va risca să rămână fără apartament.

La data convenită s-au prezentat la biroul notarului Cristina Nicolaescu, care deja întocmise contractul de ipotecă nr. S07165-a din 15 iunie 2007 în 4 exemplare și contractul de fidejusiune nr. S07165-b din 15 iunie 2007 în 3 exemplare, iar Vladimir Menin a luat contractele și i le-a înmănat pentru a face cunoștință cu acestea și a le semna.

După semnarea contractelor, le-a citit și anume la acea etapă a înțeles că nu este stipulat modul de procurare a automobilului de către Vladimir Menin, precum și faptul că apartamentul său va fi scos de sub gaj, cu instituirea gajului asupra automobilului vizat, iar contractul de credit lipsea și Vladimir Menin a refuzat să îl prezinte, afirmând că creditul îl va primi doar el și doar el poate semna cu banca.

Astfel, deoarece nu au ajuns la consens, a refuzat înregistrarea contractului de ipotecă la Oficiul Cadastral Teritorial și operațiunea de primire a creditului prin garantarea cu gaj, însă, contractele semnate au rămas la Vladimir Menin, care a refuzat să i le întoarcă.

La 18 iunie 2007, Vladimir Menin a informat-o despre faptul obținerii creditului de la bancă în lipsa înregistrării în modul stabilit a contractului de ipotecă.

Totodată, Vladimir Menin și Ștefan Dănuță au falsificat data de înregistrare pe ștampila Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău din contractul de ipotecă, deoarece pe acesta este indicată data de 15 iunie 2007, însă pe originalul ce se află la păstrare în arhiva oficiului, pe cotorul ștampilei este indicată data de 18 iunie 2007.

La 23 iunie 2007, cu banii din credit obținuți prin dol și înșelăciune, Vladimir Menin a procurat automobilul de model „Subaru Tribeca B9”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce a fost înregistrat cu drept de proprietate, cu eliberarea certificatului de înmatriculare.

A menționat reclamanta că începând cu luna septembrie 2007, a început să achite creditul pentru Vladimir Menin și de nenumărate ori a solicitat reprezentanților băncii să instituie sechestrul pe automobilul debitorului și să-l valorifice întru stingerea datoriei, iar deoarece solicitările sale au rămas fără răspuns, în luna septembrie 2008, a depus în adresa Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată cu privire la rambursarea de către

Vladimir Menin a despăgubirii și aplicarea sechestrului asupra automobilului de model „Subaru” cu numărul de înmatriculare XXXXX.

În cadrul cauzei nominalizate, a fost emisă încheierea din 3 octombrie 2008, prin care a fost aplicată interdicție asupra automobilului procurat din resursele creditare.

Prin hotărârea din 5 decembrie 2008 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău, dânsa a fost deposedată și evacuată din apartamentul său pentru vinderea acestuia și stingerea datoriei lui Vladimir Menin, hotărâre ce a fost anulată prin decizia din 27 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 16 decembrie 2009 a Curții Supreme de Justiție.

Urmare a plângerilor depuse, în anul 2009 în cadrul Procuraturii Anticorupție a fost inițiată cauza penală nr. 2009978045 pe indicele componenței de infracțiune prevăzute de art. 238 Cod penal, pe faptul dobândirii prin înșelăciune a creditului în sumă de 25 000 de dolari SUA de la BC „Moldova Agroindbank” SA de către Vladimir Menin.

Prin hotărârea din 16 iunie 2010 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost admisă acțiunea înaintată de ea și obligat Vladimir Menin să-i restituie banii achitați în contul creditului și pentru aplicarea sechestrului asupra automobilului pentru garanție de rambursare a creditului, iar prin decizia din 19 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vladimir Menin și menținută hotărârea primei instanțe.

A mai notat că în baza orientării Direcției de Poliție, începând cu 6 iulie 2010, automobilul debitorului a fost dat în căutare, fapt realizat în cadrul procedurii de executare inițiate conform titlului executoriu, ce este în vigoare și în prezent.

A considerat că falsificarea înregistrării contractului de ipotecă și acțiunile ilegale ale lui Vladimir Menin, în colaborare cu Ștefan Dănuță, rezultă din faptul că contractul de credit nr. S07165 din 15 iunie 2007 în sumă de 25 000 de dolari SUA, semnat între Vladimir Menin și BC „Moldova-Agroindbank” SA, la pct. 1.2 indică destinația banilor pentru reparația apartamentului, însă nu este specificat care anume apartament, în contract nu este menționată nici procurarea unui careva automobil, în pct. 2.2.2 este stipulată eliberarea creditului în numerar personal lui Vladimir Menin în contul lui curent, iar în pct. 4.6 este stabilit că contractul este întocmit în 2 exemplare, numai pentru Vladimir Menin și BC „Moldova-Agroindbank” S.A.

Contractul de ipotecă nr. S07165-a din 15 iunie 2007 privind gajarea apartamentului menționat, specifică că valoarea contractului a fost stabilită la 422 400 de lei, în pct. 3.5 din contract fiind indicat că a fost întocmit în 4 exemplare identice, pe cotorul ștampilei aplicate pe exemplarul contractului aflat la BC „Moldova-Agroindbank” SA este indicată data înregistrării la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău ca fiind 15 iunie 2007, dată ce este falsificată, deoarece pe contractul original aflat în arhiva organului cadastral este indicată data de 18 iunie 2007.

Contractul de fidejusiune nr. S07165-b din 15 iunie 2007 încheiat între BC „Moldova-Agroindbank” SA, Vladimir Menin și dânsa, în pct. 2.2 lit. a) stipulează că BC „Moldova-Agroindbank” SA este obligată să prezinte un

exemplar al contractului de credit pentru fidejutor, în pct. 4.5 este prevăzută întocmirea acestuia în 3 exemplare.

Totodată, Vladimir Menin, văzând că este pericol ca să-i fie sechestrat și luat cu forța automobilul procurat din resursele creditare, urmând înțelegerea cu directorul filialei BC „Moldova-Agroindbank” SA, Ștefan Dănuță și juristul Alexei Doagă, repetat, a înaintat cerere de chemare în judecată privind restituirea datoriei pe creditul luat de Vladimir Menin, în mod solidar de la dânsa și Vladimir Menin.

A evidențiat că actele vizate în speță au fost încheiate prin dol și înșelăciune, iar comportamentul dolosiv al lui Vladimir Menin a avut drept scop obținerea mijloacelor pecuniare, în urma cărora i-a fost cauzat și un prejudiciu moral și material prin semnarea unor contracte prin dol și înșelăciune.

La fel, a subliniat că în cazul dat a fost comisă o faptă cu caracter ilicit, precum și semnarea actelor prin dol și înșelăciune, folosind situația de serviciu, creditul a fost obținut bazându-se pe un act juridic (credit de ipotecă) obținut în mod ilegal, concomitent fiind falsificat, fiind înregistrat cu data din urmă.

Acest fapt a fost demonstrat cu certitudine în cadrul dosarului penal nr. 2009978045 și conform raportului de expertiză nr. BB 009650, unde a fost comparat originalul contractului de ipotecă autentificat sub nr. S07165-a din 15 iunie 2007, aflat în arhiva OCT Chișinău.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 15, 216, 217, 228, 316, 351, 867, 868, 1334, 1398, 1416, 1422 Cod civil, art. 83, 117, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea nulității absolute a contractului de ipotecă semnat între ea și BC „Moldova-Agroindbank” SA filiala nr. 2 Chișinău (director Ștefan Dănuță), autentificat cu nr. S07165-a din 15 iunie 2007 la notarul privat Cristina Nicolaescu și înregistrat cu nr. 2675, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 15 iunie 2017, Miroslava Burghilea a depus o cerere de intervenție principală în prezentul proces împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la restituirea sumei.

În motivarea acesteia a invocat că efectiv sumele achitate de ea pentru creditul luat de Vladimir Menin, nu i-au fost întoarse.

A precizat că a participat împreună cu Lidia Curoșu și Vladimir Menin la semnarea contractului de credit și a contractului de ipotecă, deține probe și cunoaște fapte esențiale soluționării litigiului, ce urmează să fie prezentate.

La fel, a menționat că locuiește o perioadă îndelungată în apartamentul litigios (fiind participant și la procedura de privatizare), pe adresa respectivă are înscrisă viza de reședință, împreună cu doi copii minori ai săi, motive pentru care a considerat că acțiunile referitoare la apartamentul gajat conform contractului de ipotecă nr. S07165-a din 15 iunie 2007 îi ating direct drepturile sale și ale copiilor săi.

A solicitat admiterea cererii, recunoașterea sa în calitate de intervenient principal, restituirea de către BC „Moldova-Agroindbank” SA a sumei de 41 780 de lei, achitată în favoarea Lidiei Curoșu în conformitate cu contractul de credit

nr. S07165 din 15 iunie 2007 și contractul de ipotecă nr. S07165-a din 15 iunie 2007.

La 16 februarie 2018, BC „Moldova-Agroindbank” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Curoșu, intervenient accesoriu Vladimir Menin cu privire la executarea dreptului de ipotecă și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului de credit nr. S07165 din 15 iunie 2007, Vladimir Menin a beneficiat de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, filiala nr. 2 Chișinău de un credit ce constituie echivalentul în lei moldovenești a sumei de 25 000 de dolari SUA, conform cursului comercial de cumpărare al băncii la data eliberării creditului, ce a fost acordat pentru reparația capitală a apartamentului, cu termenul final de rambursare la 19 mai 2017.

A menționat că pentru asigurarea rambursării creditului și achitării dobânzii calculate pentru utilizarea lui, Lidia Curoșu a gajat băncii, conform contractului de ipotecă nr. S07165-a din 15 iunie 2007 un bun imobil, evaluat de către părți la prețul de 422 400 de lei.

A comunicat că Vladimir Menin nu și-a onorat obligațiile contractuale privind rambursarea creditului și achitarea dobânzii calculate pentru utilizarea lui, contrar prevederilor pct. 2.5.1 din contractul de credit nr. S07165 din 15 iunie 2007 și prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiilor (art. 572 Cod civil), formând la 2 ianuarie 2018 o datorie față de bancă în sumă de 478 372,67 de lei, inclusiv creditul restant în sumă de 292 363,45 de lei, dobânda restantă în sumă de 150 707,04 de lei, cheltuieli debitoare în sumă de 23 345,68 de lei și diferența de curs în sumă de 11 956,50 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 483, 487, 490, 572 Cod civil, art. 31, 33 din Legea cu privire la ipotecă, art. 71 din Legea cu privire la gaj, art. 3 din Legea taxei de stat, art. 33, 33/1, 40, 166 CPC.

A solicitat transmiterea în posesia BC „Moldova-Agroindbank” SA a apartamentului nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX, înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral XXXXX, pentru a fi vândut forțat, cu evacuarea Lidiei Curoșu, a altor persoane și a bunurilor din imobil, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 3 aprilie 2018, Lidia Curoșu a depus cerere de completare a cererii de chemare în judecată împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA, intervenient principal Miroslava Burghilea, prin care a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de ipotecă încheiat între ea și BC „Moldova-Agroindbank” SA, filiala nr. 2 Chișinău (director Ștefan Dănuță), autentificat cu nr. S07165-a din 15 iunie 2007 de către notarul privat Cristina Nicolaescu și înregistrat cu nr. 2675.

Suplimentar a relatat că prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău din 3 aprilie 2014 a fost pornită urmărirea penală față de Vladimir Menin conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar prin ordonanța din 4 aprilie 2014, a fost dispusă conexarea cauzelor penale nr. 2014010636 și nr. 2009978045 într-o singură cauză penală, fiind atribuit numărul unic 200978045.

La 24 iunie 2014, în cadrul dosarului penal, a fost întocmit raportul de expertiză nr. 5143, prin care a fost constatat că debitorul Vladimir Menin a falsificat documentele (certificatul de salarizare, devizul de cheltuieli) ce au fost prezentate la bancă și au stat la baza acordului de eliberare a creditului de către directorul filialei BC „Moldova-Agroindbank” SA, Ștefan Dănuță.

La 9 iulie 2014, în cadrul dosarului penal a fost întocmit raportul de expertiză nr. 1244, prin care a fost constatat că de către debitorul Vladimir Menin și directorul filialei BC „Moldova-Agroindbank” SA, Ștefan Dănuță a fost falsificat contractul de ipotecă și înregistrat cu data din urmă falsificată pentru a lua creditul ilegal, fără consimțământul fidejursorului Lidia Curoșu.

Prin ordonanța Procuraturii municipiului Chișinău din 17 august 2015, a fost suspendată cauza penală nr. 2009978045 până la stabilirea locului aflării învinutului Vladimir Menin, care era dat în căutare și care, potrivit materialelor dosarului, a folosit uz de fals și documente false pentru a obține în mod ilicit prin dol și înșelăciune, folosind situația de serviciu a prietenului său, directorul filialei BC „Moldova-Agroindbank” SA, Ștefan Dănuță, a creditului, falsificând și înregistrând ilegal contractul de ipotecă a fidejursorului Lidia Curoșu.

A mai notat că la dosarul penal sunt anexate și recipisa din 15 iunie 2007 de primire în teaur de către directorul filialei BC „Moldova-Agroindbank” SA, Ștefan Dănuță a contractului de ipotecă, care la acel moment nici nu exista, deoarece acesta a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău doar la 18 iunie 2007, dispoziția de achitare a taxei de stat pentru credit și recipisa de primire a creditului în numerar de către Vladimir Menin la 15 iunie 2007, de facto fără consimțământul ei și fără înregistrarea contractului de ipotecă la 15 iunie 2007.

În cadrul ședinței de judecată în prima instanță din 28 martie 2019, Silvia Vlas a depus cerere de intervenție principală în prezentul proces împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la restituirea sumei.

În motivarea acesteia a susținut că, la rugămintea Lidiei Curoșu, a achitat suma de 4 300 de lei - rambursare pentru creditul luat de Vladimir Menin, fapt confirmat prin dispoziția de plată/încasare pe care a semnat-o personal la ghișeul băncii, sumă care nu i-a fost restituită.

A solicitat admiterea cererii, recunoașterea sa în calitate de intervenient principal, restituirea de către BC „Moldova-Agroindbank” SA a sumei de 4 300 de lei, plată efectuată în favoarea Lidiei Curoșu în conformitate cu contractul de credit nr. S07165 din 15 iunie 2007 și contractul de ipotecă nr. S07165-a din 15 iunie 2007.

Prin încheierea protocolară din 28 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost conexată cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Lidia Curoșu cu cauza civilă conexasă la cererea de chemare în judecată depusă de BC „Moldova-Agroindbank” SA.

În cadrul ședinței de judecată din 24 aprilie 2019, Lidia Curoșu, reprezentată de avocatul Ina Pușcaș a depus o cerere cu privire la încetarea procesului intentat la acțiunea depusă de BC „Moldova-Agroindbank” SA împotriva Lidiei Curoșu cu privire la executarea dreptului de ipotecă și încasarea cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 265 lit. b) CPC.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Lidia Curoșu, Silvia Vlas și Mirosłava Burghelia au depus cereri de renunțare la acțiune, astfel, renunțând la acțiunea înaintată împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la constatarea nulității contractului de ipotecă nr. S07165-a din 15 iunie 2007, corespunzător privind restituirea sumei de 4 300 de lei și sumei de 41 780 de lei.

La 27 ianuarie 2020, Lidia Curoșu a depus cerere repetată privind încetarea procesului intentat la cererea de chemare în judecată a BC „Moldova-Agroindbank” SA împotriva Lidiei Curoșu, intervenient accesoriu Vladimir Menin cu privire la executarea dreptului de ipotecă și încasarea cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 265 lit. b) CPC.

Prin hotărârea din 3 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, au fost respinse cererile de renunț la acțiunile depuse de Lidia Curoșu, Mirosłava Burghelia și Silvia Vlas, nefiind conforme art. 60 alin. (5) CPC.

Au fost respinse cererea de chemare în judecată a Lidiei Curoșu și cererile de chemare în judecată depuse de intervenienții principali Mirosłava Burghelia și Silvia Vlas, ca fiind tardive.

A fost respinsă cererea depusă de Lidia Curoșu, reprezentată de avocatul Ina Pușcaș, susținută de intervenienții principali Mirosłava Burghelia și Silvia Vlas cu privire la încetarea procesului în temeiul art. 265 lit. b) CPC, ca fiind nefondată.

A fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de BC „Moldova-Agroindbank” SA.

A fost transmis în posesia BC „Moldova-Agroindbank” SA apartamentul nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX, înregistrat în Registrul bunurilor imobile sub nr. cadastral XXXXX pentru a fi vândut forțat, cu evacuarea Lidiei Curoșu, a altor persoane și a bunurilor din imobilul menționat.

Au fost încasate de la Lidia Curoșu în beneficiul BC „Moldova-Agroindbank” SA taxa de stat în mărime de 2 112 de lei și suma de 224 de lei cu titlu de cheltuieli pentru citare.

Prin decizia din 12 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Lidia Curoșu și cererea de alăturare la apel depusă de Silvia Vlas (Iftodi) și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, referitor la cerința privind încetarea procesului în prezenta cauză, la cererea de chemare în judecată a BC „Moldova-Agroindbank” SA, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că în speță, temeiurile invocate în prezenta cauză de BC „Moldova Agroindbank” SA sunt distincte de cele invocate în acțiunea precedentă a acesteia, finalizată prin hotărâri judecătorești, soluțiile instanțelor judecătorești reieșind din nesurvenirea integrală a scadenței obligațiilor debitorului Vladimir Menin, termen expirat, însă, la data înaintării acțiunii în prezenta cauză.

Referitor la pretențiile reclamantei Lidia Curoșu privind constatarea nulității absolute a contractului de ipotecă, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și pretențiile intervenienților principali Mirosłava Burghelia și Silvia Vlas (Iftodi), prima instanță și instanța de apel au stabilit că potrivit acțiunii înaintate de Lidia Curoșu, aceasta invocă că după semnarea contractelor le-a citit și a realizat că nu este nicăieri stipulat modul de procurare a

automobilului de către Vladimir Menin și nu era stipulat nici faptul că apartamentul său va fi scos de sub gaj, cu înlocuirea gajului asupra automobilului, iar deoarece nu au ajuns la consens, a refuzat înregistrarea contractului de ipotecă la organul cadastral și operațiunea de primire a creditului prin garantarea cu gaj.

Prin urmare, despre existența temeiului invocat de nulitate a contractului de ipotecă Lidia Curoșu a aflat la data semnării acestuia, astfel încât termenul de prescripție instituit de lege, invocat de pârâtă, a expirat la 15 decembrie 2007, în timp ce acțiunea a fost înaintată la 27 aprilie 2015, respectiv peste 2690 zile de la expirarea termenului de 6 luni.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate argumentele apelantelor cu trimitere la dispozițiile art. 185-186¹ CPC, deoarece aceste norme procedurale, ce reglementează excepția de tardivitate, au fost introduse în textul Codului de procedură civilă prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, din care considerente acestea nu pot fi aplicate retroactiv în prezenta cauză, or la data intrării în vigoare a acestei legi pricina deja se afla pe rol, motiv pentru care tardivitatea putea fi invocată de pârâtă la o etapă procedurală ulterioară decât cea instituită prin normele invocate de apelante, iar soluționarea prescripției corect a fost realizată de prima instanță prin hotărâre judecătorească.

De asemenea, instanța de apel a considerat ca fiind nefondat și argumentul apelantelor referitor la faptul că termenul de prescripție pentru reclamantă a început a curge din data de 15 aprilie 2015, dată la care aceasta a aflat despre pretinsa falsificare a datei înregistrării contractului de ipotecă contestat pe exemplarul BC „Moldova-Agroindbank” SA, deoarece această faptă nu influențează esența contractului contestat, fiind realizată ulterior încheierii acestuia, iar termenul de prescripție începe a curge din momentul indicat supra.

Referitor la pretențiile înaintate de BC „Moldova-Agroindbank” SA, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că la 2 ianuarie 2018, debitorul Vladimir Manin înregistra față de bancă o datorie în sumă de 478 372,67 de lei, inclusiv creditul restant în sumă de 292 363,45 de lei, dobânda restantă în sumă de 150 707,04 de lei, cheltuieli debitoare în sumă de 23 345,68 de lei și diferența de curs în sumă de 11 956,50 de lei, scadența contractuală a obligațiilor pecuniare fiind depășită la data înaintării acțiunii.

În consecință, în condițiile în care BC „Moldova-Agroindbank” SA a respectat procedura prealabilă de exercitare a dreptului de ipotecă și a remis notificarea și a înregistrat avizul privind exercitarea dreptului indicat, creanța sa nefiind stinsă în termenul acordat, în speță se întrunesc condițiile legale ce determină transmiterea silită în beneficiul creditorului ipotecar BC „Moldova-Agroindbank” SA a posesiei asupra bunului ipotecat în vederea stingerii din contul acestuia a creanței creditorului.

Totodată, existența unor hotărâri judecătorești privind adjudecarea sumelor restante din contul debitorului și a fidejursorului nu constituie un impediment pentru exercitarea de către creditorul ipotecar a dreptului de ipotecă în contextul în care la data inițierii procedurii de exercitare a acestui drept creanța sa nu era stinsă nici de către debitor, nici de către fidejutor, iar argumentele referitoare la quantumul restanțelor nu determină respingerea pretențiilor respective, aceasta

având importanță doar la determinarea cuantumului creanței ce urmează a fi stinsă în urma comercializării bunului ipotecat.

La 29 martie 2021, Lidia Curoșu a declarat recurs împotriva deciziei din 12 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei instanței de apel.

În susținerea recursului a invocat că ședința instanței de apel l-a care a fost pronunțat dispozitivul deciziei contestate, a avut loc în lipsa dânzei și a intervenienților principali Miroslava Burghilea și Silvia Vlas (Iftodi), deși a fost înregistrată oficial o cerere motivată de amânare, în rezultat au fost încălcate grav drepturile de acces la judecată, fiind lipsiți de dreptul de a se apăra și a prezenta materialul probatoriu declarat și inclusiv nou acumulat.

A considerat ilegală conexarea și comasarea, la 28 martie 2019, a dosarelor nr. 2-516/18 și nr. 2-354/16.

A evidențiat că cererea cu nr. înr. 58-13602 înaintată de BC „Moldova-Agroindbank” SA din 29 mai 2018 împotriva ei privind deposedarea și transmiterea în posesie a apartamentului (din mun. XXXXX str. XXXXX) pe care îl deține cu drept de proprietate, este absolut ilegală și contravine legislației în vigoare și anume art. 265 lit. b) CPC.

Astfel, la momentul de față există două decizii definitive și irevocabile prin care instanța de judecată s-a expus cu certitudine asupra faptului pretențiilor BC „Moldova-Agroindbank” SA vizavi de deposedarea și transmiterea în posesie a apartamentului (gajului-ipotecă) precum și a restituirii creditului: decizia din 27 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă acțiunea BC „Moldova-Agroindbank” SA privind deposedarea și transmiterea în posesie a apartamentului, ca nefondată și hotărârea din 3 septembrie 2010 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, prin care a fost admisă acțiunea BC „Moldova-Agroindbank” SA împotriva debitorului Vladimir Menin și fidejursorului Lidia Curoșu cu privire la încasarea sumei creditului.

A considerat că sunt uluitoare afirmațiile și concluziile primei instanțe referitor la omiterea de către dânsa a termenului de prescripție pentru înaintarea acțiunii, deoarece contravin direct înscrisurilor și materialului probator anexat la dosar.

Așadar, a subliniat că la 15 aprilie 2015, a obținut prima probă (din arhiva Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău copia confirmată de pe originalul contractului de ipotecă unde se vede clar că cotorul ștampilei de înregistrare cadastrală și data de pe originalul contractului de la bancă este falsificat), care a determinat-o să înregistreze în instanța de judecată cererea din 27 aprilie 2015 privind nulitatea contractului de ipotecă, care mai târziu a fost completată cu copiile confirmate a expertizelor și ordonanțelor, inclusiv înscrisuri suplimentare din dosarul penal și dosarul de creditare care demonstrează incontestabil falsificarea și intențiile prin dol a lui Ștefan Dănuță în cârdășie cu Vladimir Menin, care a valorificat creditul obținut ilegal fără consimțământul ei.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 233 alin. (1) și 228 Cod civil, dreptul ei legal de a cere anularea actului juridic pentru temeiurile stipulate la art. 228 Cod civil, în termen de 6 luni de la data când a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulării este data de 15 aprilie 2015 când a obținut prima probă

incontestabilă care a determinat-o să înregistreze cererea de chemare în judecată din 27 aprilie 2015 privind nulitatea contractului de ipotecă, fapt ce corespunde termenului de prescripție invocat.

Suplimentar, a menționat că prima instanță a invocat ilegalitatea pretențiilor înaintate, clasificându-le ca tardive, ce de asemenea este o aberație de la normele legislației în vigoare și totalmente contrazic prevederilor art. 185 și 186¹ CPC, dat fiind faptul că excepția de tardivitate se invocă la începutul procesului în cadrul pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare și în caz dacă sunt probe concludente părțile depun cerere invocând excepția de tardivitate, iar instanța de fond soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare și emite o încheiere prin care se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

A subliniat că în prezent deține probe suplimentare incontestabile care au fost prezentate de către intervenientul Silvia Vas (Iftodi), care are statut de reclamant împotriva lui Ștefan Dănuță, directorul filialei nr. 2 a BC „Moldova-Agroindbank” SA, în dosarul nr. 2-19877/2019, care în prezent este pe rol în Judecătoria Chișinău sediul Centru, în cadrul căruia a fost prezentată recipisa în original privind transmiterea sumei creditului luat de Vladimir Menin către BC „Moldova-Agroindbank” SA.

Aceste probe incontestabile nu a avut posibilitate să le prezente în cadrul ședinței instanței de apel, deoarece decizia contestată a fost emisă în lipsa ei și a intervenienților principali Miroslava Burghilea și Silvia Vlas (Iftodi),.

La 22 aprilie 2021, în adresa BC „Moldova-Agroindbank” SA, filiala nr. 2 Chișinău, director Ștefan Dănuță, Miroslavei Burghilea și Silviei Vlas (Iftodi) a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Lidia Curoșu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 181 vol. IV).

La 31 mai 2021, Miroslava Burghilea și Silvia Vlas au depus referință la recursul declarat de Lidia Curoșu, solicitând admiterea recursului.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care BC „Moldova-Agroindbank” SA să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 28 ianuarie 2021 la adresa electronică a recurenteii, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 119 vol. IV).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 martie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Lidia Curoșu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lidia Curoșu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale,

că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Lidia Curoșu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lidia Curoșu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic